

Utlåtande av Vanda och Kervo välfärdsområde om utkastet till regeringens proposition om ändring av lagen om välfärdsområdenas finansiering

Det föreslagna universitetssjukhusutbyggnaden är välmotiverat och nödvändigt för välfärdsområdena. De högre kostnaderna för specialiserad sjukvård som universitetssjukhusen orsakar har bedömts grundligt och kostnaderna bör ersättas av välfärdsområden där universitetssjukhusen finns.

Välfärdsområdenas finansieringsgrund i synnerhet för 2023 uppvisar i regel underskott. Brister i basfinansieringsgrunden medför ett tryck på finansieringen av Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt och oundvikligen också på forsknings- och utbildningsfinansieringen, eftersom samkommunen HNS har styrt kommunal finansiering (nedan finansiering från välfärdsområdena) utöver den statliga finansieringen till forskning och utbildning. Universitetssjukhusutbyggnaden i sig korrigerar inte hela finansieringsgrunden, men då utbyggnaden träder i kraft i rätt tid och i tillräcklig utsträckning skulle det hjälpa HUS-sammanslutningens finansieringsutmaningar i Nyland.

Under remissrundan utvärderas tre olika modeller för inriktningen av finansieringen mellan välfärdsområdena. Finansieringen kan riktas antingen på basis av invånarantalet i det egna välfärdsområdet eller samarbetsområdet eller som en hybrid av de ovan nämnda.

Det enklaste, genomskinligaste och mest rättvisa genomförandealternativet av de föreslagna modellerna är alternativ A. Vid användning av alternativ A behöver man inte beakta den separata regleringen som gäller HUS-sammanslutningen, till skillnad från för två andra presenterade alternativens del. Denna modell ligger också bäst i linje med motiveringen till lagen.

I alternativ B skulle finansieringen per invånare för de välfärdsområden som upprätthåller ett universitetssjukhus variera betydligt mellan områdena, eftersom invånarantalet i varje välfärdsområde som upprätthåller ett universitetssjukhus varierar betydligt i förhållande till antalet i hela samarbetsområdet. Alternativ C innehåller samma problem som alternativ B, om än i mindre skala.

De föreslagna ändringarna i finansieringen av välfärdsområdena träder i kraft först från och med 2024. Propositionen bör ändras så att den träder i kraft genast i början av 2023.

Universitetssjukhusutbyggnadens inverkan på övergångsutjämningsarna bör också elimineras, eftersom kostnaderna realiseras till fullt belopp i välfärdsområdena genast från början av 2023. Det är inte alls motiverat att övergångsutjämningsarna i praktiken nollställer effekten av det föreslagna tillägget på välfärdsområdets nettoekonomi 2024 och 2025.